

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urto/7/2021
Identifikačné číslo spisu: 1020200003
Dátum vydania rozhodnutia: 05.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1020200003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, o odvolaní odsúdeného B. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2021, sp. zn. 7Ntc/6/2020, na neverejnom zasadnutí 5. augusta 2021 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa odvolanie odsúdeného B. Z. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 8. apríla 2021, sp. zn. 7Ntc/6/2020, podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol tak, že odmietol uznať a vykonať rozsudok Súdu prvého stupňa Východné Flámsko, oddelenie Gent (Belgické kráľovstvo) z 21. mája 2015, sp. zn. 2015/1814, ktorým bol odsúdený B. Z. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným pre trestné činy podľa čl. 66, 461 a 467 belgického Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 330 dní (ďalej len „rozsudok 1“), rozsudok Súdu prvého stupňa Východné Flámsko, oddelenie Gent (Belgické kráľovstvo) z 23. septembra 2015, sp. zn. 2015/3041, ktorým bol odsúdený na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným pre trestné činy podľa čl. 66, 193, 196, 197, 213, 214, 461, 463 a 467 belgického Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 540 dní (ďalej len „rozsudok 2“), rozsudok Súdu prvého stupňa Východné Flámsko, oddelenie Gent (Belgické kráľovstvo) z 30. decembra 2015, sp. zn. 2015/4312, ktorým bol odsúdený na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným pre trestné činy, ktorých právna kvalifikácia absentuje a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2190 dní (ďalej len „rozsudok 3“) a rozsudok Súdu prvého stupňa Východné Flámsko, oddelenie Gent (Belgické kráľovstvo) z 28. júla 2017, sp. zn. 2017, ktorým bol odsúdený na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným pre trestné činy podľa čl. 461, 467 a 511 belgického Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 365 dní (ďalej len „rozsudok 4“) s tým, že celková dĺžka uloženého trestu je 3425 dní.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený Z. 11. júna 2021 odvolanie, v ktorom uviedol, že jeho žiadosti o

odovzdanie na Slovensko nebolo vyhovené, a tak sa chce odvolať.

K podanému odvolaniu sa prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“) nevyjadrila.

Dňa 28. júna 2021 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného B. Z. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky.

Podľa § 5 zákona č. 549/2011 Z. z. súd pri overovaní skutočností podľa § 4 vychádza z údajov uvedených v osvedčení, a ak je to potrebné aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b), f), g), h) zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak [...] b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, [...] f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1, g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje, h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Aj najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade bol naplnený dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 549/2011 Z. z., pretože vydané osvedčenie neobsahovalo všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia a nebolo riadne doplnené v určenej lehote. Krajský súd 6. novembra 2020 požiadal belgické justičné orgány o zaslanie dodatočných informácií, resp. požiadal o vyjadrenie sa, či naďalej trvajú na svojej žiadosti. Súd orgány štátu pôvodu (okrem iných aspektov podanej žiadosti) upozornil, že odsúdený Z. má sice štátne občianstvo Slovenskej republiky a trvalý pobyt v obci B., okres O., avšak nemá tu rodinné a sociálne väzby, nakoľko sa narodil v I. a s rodinou sa dlhodobo zdržiava v X., kde už minimálne od roku 2014 pácha trestnú činnosť [pozn. absenciu týchto väzieb výslovne skonštatovali aj belgické orgány v osvedčení, čo potom zodpovedá aj zisteniam odvolacieho súdu, podľa ktorých na Slovensku odsúdený nemá žiadne pracovné aktivity, nemá tu záznamy v registri priestupkov ani na súdoch; č. l. 7, 127, 163, 169]. A hoci obvyklý pobyt (podľa autonómneho výkladu Súdneho dvora EÚ miesto, kde má odsúdený ťažisko svojho života, svojich záujmov, a to s ohľadom na svoj rodinný, pracovný či sociálny život) predstavuje popri štátnom občianstve Slovenskej republiky *conditio sine qua*

non, bez ktorého v zmysle § 16 ods. 1 písm. f) v spojení s § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. (až na prípady popísané nižšie) nie je možné cudzozemský rozsudok uznať a vykonať, k uvedeným skutočnostiam sa belgické orgány v odpovedi zo 7. decembra 2021 nijako nevyjadrili (č. l. 188, 194).

Na tomto závere nič nezmení ani informácia z 21. mája 2021, podľa ktorej bude odsúdený po skončení výkonu trestu odňatia slobody vyhostený na územie Slovenskej republiky [pozn. ktorá okolnosť by mohla odôvodňovať postup podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z.], keďže táto informácia bola poskytnutá po vydaní napadnutého rozhodnutia, nevyplýva z obsahu osvedčenia, uznávaných rozsudkov a predovšetkým z nej nie je zrejmé, či o vyhostení už bolo právoplatne rozhodnuté (alebo sa len vydanie takéhoto rozhodnutia vzhľadom na belgickú právnu úpravu očakáva) a ak áno, kedy sa tak stalo a ktorý súd alebo správny orgán o tom rozhodol (č. l. 9, 45 - 46, 58, 69, 189, 220). Keďže absencia popísaných údajov (ktoré belgické justičné orgány bližšie nedoplnili / nerozviadli) viedla súdy k odmietnutiu podanej žiadosti, nebolo potrebné odstraňovať technické nedostatky osvedčenia spočívajúce v chýbajúcej právnej kvalifikácii skutkov z rozsudku 3 a spisovej značky rozsudku 4.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd konštatuje, že kvôli nezistenej výške spôsobenej škody skutky 5/ - 8/ z rozsudku 2 a skutky 3/ - 5/ z rozsudku 3 nevykazujú znaky žiadneho z trestných činov podľa slovenského Trestného zákona; táto okolnosť ale nie je spôsobilá odôvodniť postup podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. en bloc, keďže orgány Slovenskej republiky môžu v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznať rozsudok štátu pôvodu aj len v časti. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, na ktoré poukazovala prokurátorka (a s ktorými sa - súc z odôvodnenia stotožnil aj krajský súd) a ktoré mali brániť uznaniu a výkonu cudzozemského rozsudku, najvyšší súd uvádza, že ne / súhlas odsúdenej osoby má vplyv len na uplatňovanie zásady špeciality podľa § 21 ods. 2 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z. a nie priamo aj na otázku existencie dôvodov pre samotné uznanie. Ani výhrada, podľa ktorej mala uznaniu brániť aj tá okolnosť, že niektoré z uložených trestov si už odsúdený medzičasom vykonal, neobstojí už len preto, lebo aj na Slovensku (ako v Belgicku) sa vychádza z jednoty postupne ukladaných trestov (na všetky tresty sa nazerá ako na jeden trest, ktorý odsúdený vykonáva naraz).

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Z. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.